

ترجمه مفعول مطلق :

- ★ اگر مفعول مطلق از نوع تأنیید بود، از قید های « حتماً ، قطعاً ، بی شک ، یقیناً و ... » استفاده می کنیم
- ★ اگر مفعول مطلق از نوع بیانی همراه مضاف الیه باشد ، از قید های « همچون ، مثل ، مانند و ... » استفاده می کنیم
- ★ اگر مفعول مطلق از نوع بیانی ، صفت دار باشد ، مفعول مطلق را کنار گزاره و عقده به ترجمه صفت آن مقام می نینیم .

« پایان درس ۴ »

« الدرس الخامس »

« أسلوب النداء »

■ به دو جمله فارسی دقت کنید :

ای ساریان آهسته ران ، کارا ام جام می رور

سعیدیا مرد نکوناک نمیدر هرنز

⊙ در جملات بالا کلمات زنی مندر هستند . منارا در لغت چه معنای در صد ازده شده است ؟

آننون به جملات عربی دقت ماکنیم :

یا سید السادات   یا اللہ ارحمنا   یا مجیب الدعوات و ...

در جملات عربی بالا به کلماتی که زیرشان خط کشیده شده است ، منادا ما گویند.

معروف ترین و مهم ترین حرف ندا در عربی کلمه «یا» است

تعریف : منادا اسمی است که پس از یکی از حروف ندا (یا ، آیا ، ای) می آید و مورد خطاب واقع می شود.

یک زا !

گاهی حرف ندا حذف می شود و ما از طریق راه معمولاً آن را می فهمیم :

- ۱) از طریق مفهوم و ترجمه جمله
- ۲) از طریق کلمه « رَبِّ » (مهم)

۲ نکته بسیار مهم در مورد کلمه « رَبِّ » :

- ۱) هر گاه بعد از کلمه رَبِّ فعل امر یا فعل نشی یا فعل مخاطب ، ضمیر مخاطب و این به کار رود کلمه رَبِّ نفس منادا را می برد.

مثال ها در صفی بعد ←

رَبِّ اِنْعَزَلِي
منادای مضاف فعل امر

رَبَّنَا اَنْتَ الْوَهَّابُ
منادا اِنَّ

رَبَّنَا لَا تَقْبَلْ ظُلْمًا
منادای مضاف فعل امر
منصوب

رَبَّنَا تَقْبَلْ مِنَّا
منادا فعل
مخاطب

رَبَّنَا اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
منادا ضمیر

۱۲ هرگاه بعد از کلمه رَبِّ فعل مضاف غایب و ماضی بیاید در این صورت کلمه رَبِّ نفس مبتدأ را خواهد داشت نه منادا!
رَبَّنَا يَغْفِرْ ذُنُوبَنَا
"پروردگارا ما را بخشد گناهان ما"

نکته مهم : هرگاه اسمی دارای «ال» باشد نمی توان حرف ندا را مستقیماً بر آن وارد کرد بنابراین در صورت مذکر بودن از لفظ «أَيُّهَا» و در صورت مؤنث بودن از «أَيُّهَا» استفاده می کنیم و این ی لفظ در ترجمه لحاظ نمی شود.
یا أَيُّهَا الطَّالِبُ ← مذکر یا أَيُّهَا الطَّالِبَةُ ← مؤنث

و همچنین حرف ندا (یا) می تواند بر سر اسم بدون «ال» داری بیاید.
یا تَكْمِيذُ

دقت : لفظ جلاله «الله» وقتی مورد ندا قرار می گیرد مبنی بر ضم و محلاً منصوب است یا الله ← منادای علم مبنی بر ضم و محلاً منصوب

ولی میتوان حرف نذرا را از اول آن حذف و به آخر کلمه «الله» میم مشدّد مقنوم آورد
یا الله ← اللهم

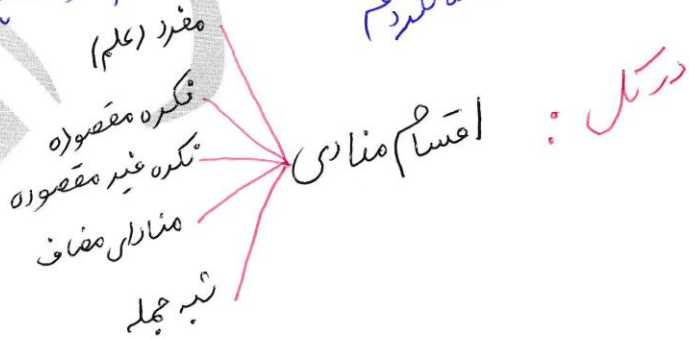
در هر دو صورت این دو لفظ منادا واقع میشود.

اسماء در منادا ضمیر «ی» حذف میشود
یا ربّی : یا ربّ
یا قومی ← یا قوم

یا بیان درس ۵

نکات تکمیلی:

درس حروف نداء بحث های مستتره تغییر هم دارد اما چون از حیطه کتاب خارج است در این جزوه استفاان نکردم

موفقاً و سرور باسید